

तंतमर्थमभिप्रेत्य विषयीकृत्य मधुरया गिरा सूतंप्रति वाक्यमुदीरयन् सपेक्षाकोरामस्तमध्वानं ययावितिसंबंधः ॥ १७ ॥ इतिरामाभि० रा० ति० वा० अयो० एको
नपंचाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथ जन्मभूमिप्रयुक्तस्नेहेन निर्गमनकाले शिष्टाचारपरिप्राप्ततयाच स्वदेशमापृच्छतिस्वस्वरूपगोपनाय ॥
विशालानिति ॥ यात्वा तदंतंगत्वा ॥ १ ॥ हेपुरिश्रेष्ठे त्वांत्वत्संबंधिदैवतानिच आपृच्छेप्रार्थयामि ॥ २ ॥ प्रार्थनाप्रकारमाह ॥ निवृत्तेति ॥ ३ ॥ जानपदंजनं स्वदर्शना
र्थतत्रागतं तेषामश्रुपूर्णमुखत्वात् ॥ लोकव्यवहारानुसारेण नटइव स्वयमप्यश्रुपूर्णमुखः ॥ ४ ॥ अनुक्रोशः आदरोनुतापोवा ॥ दया कारुण्यं यथायोग्यं मयि वःयुष्माकं

सतमध्वानमैक्ष्वाकःसूतंमधुरयागिरा ॥ तंतमर्थमभिप्रेत्यययौवाक्यमुदीरयन् ॥ १७ ॥ इत्यार्षेश्रीरामायणेवा० आ० अ० एकोनपं
चाशःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ विशालान्कोसलान्नम्यान्यात्वालक्ष्मणपूर्वजः ॥ अयोध्यामुन्मुखोधीमान्प्रांजलि
वाक्यमब्रवीत् ॥ १ ॥ आपृच्छेत्त्वांपुरिश्रेष्ठेकाकुत्स्थपरिपालिते ॥ दैवतानिचयानित्वांपालयंत्यावसंतिच ॥ २ ॥ निवृत्तवनवासस्त्वा
मनृणोजगतीपतेः ॥ पुनर्द्रक्ष्यामिमात्राचपित्राचसहसंगतः ॥ ३ ॥ ततोरुचिरताम्राक्षोभुजमुद्यम्यदक्षिणं ॥ अश्रुपूर्णमुखोदीनोऽब्रवी
जानपदंजनं ॥ ४ ॥ अनुक्रोशोदयाचैवयथार्हमयिवःकृतः ॥ चिरंदुःखस्यपापीयोगम्यतामर्थसिद्धये ॥ ५ ॥ तेऽभिवाद्यमहात्मानंकृत्वा
चापिप्रदक्षिणं ॥ विलपंतोनराघोरव्यतिष्ठंश्चक्रचिह्नचित् ॥ ६ ॥ तथाविलपतांतेषामतृप्तानांचराधवः ॥ अचक्षुर्विषयंप्रायाद्यथार्कः
क्षणदामुखे ॥ ७ ॥ ततोधान्यधनोपेतान्दानशीलजनान्शिवान् ॥ अकुतश्चिद्भयात्रम्यांश्चैत्ययूपसमावृतान् ॥ ८ ॥ युष्माभिरितियावत् ॥ क

तः कृताच दुःखस्य चिरमनुभवइतिशेषः ॥ पापीयः अशोभनं ॥ अतोयुष्माभिर्गम्यतां ॥ वयमप्यर्थसिद्धये पित्रनुज्ञार्थसिद्धये अवतारप्रयोजनार्थसिद्धयेइतिहृत्स्थं गच्छा
मइतिशेषः ॥ व्याख्यानांतरंत्वप्रयोजकत्वान्नोक्तं ॥ ५ ॥ ते एवरामेणबोधिताः ॥ ६ ॥ अतृप्तानां दर्शननृमिरहितानां क्षणदामुखे सायंकालेऽर्कौयथातथाअचक्षुर्विषयंदेशंग
तः ॥ ७ ॥ तदेवाह वाल्मीकिः ॥ ततइति ॥ दानशीलाजनायेषु तान् ॥ चैत्यैर्देवताधिष्ठानवक्षैर्यूपैश्चसमावृतान् ॥ ८ ॥